

ОДЛУКА ЖИРИЈА О ДОДЕЛИ НАГРАДЕ СРПСКОГ СОЦИОЛОШКОГ ДРУШТВА „РАДОМИР ЛУКИЋ“ ЗА ЖИВОТНО ДЕЛО

Жири за доделу награде Српског социолошког друштва „Радомир Лукић“ за животно дело – у саставу: Милован Митровић, редовни професор Правног факултета у Београду, у пензији, Драган Коковић, редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду, Смиљка Томановић, редовна професорка Филозофског факултета у Београду, Јован Базић, редовни професор Учитељског факултета у Призрену са привременим седиштем у Лепосавићу и Драгана Стјепановић Захаријевски, редовна професорка Филозофског факултета у Нишу – након позива Председништва ССД крајем децембра 2014. године да огранци, секције ССД, те одељења/одсеци/департмани за социологију, институти и центри за социологију и остали колективни чланови ССД поднесу предлоге за доделу установљене награде, разматрао је два приспела предлога: предлог Катедре за социологију Филозофског факултета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици да се награда додели проф. др Данилу Ж. Марковићу, редовном професору Учитељског факултета у Београду, у пензији, као и предлог Одељења за социологију Филозофског факултета у Београду да се награда додели проф. др Сретену Вујовићу, редовном професору Филозофског факултета у Београду, у пензији.

Следећи настојање Српског социолошког друштва да установљавањем награде за животно дело „Радомир Лукић“ трајно обележи и потврди научна и друштвена достигнућа социолога у Србији, као и да унапреди статус социологије у јавности Жири је једногласно одлучио да награду, која ће бити додељена у 2015. години, поделе предложени кандидати. Жири овим предлогом поентира стваралаштво два угледна социолога, који припадају различитим генерацијама, али имају запажене резултате у областима научно-истраживачког рада, рада у настави и обезбеђивању научно-наставног подмлатка, као и ангажовању у развоју наставе и других делатности универзитета, академске и шире заједнице.

Образложење

Проф. др Данило Ж. Марковић спада у доајене српске социологије и један је од најугледнијих настављача дела академика Радомира Д. Лукића. Припада плејади најплоднијих стваралаца у социолошкој заједници Србије. О импозантности његовог научног опуса сведоче подаци да је објавио 950 библиографских јединица, преко 100 монографија, уџбеника и приручника на српском језику и 29 на страним језицима; око 560 чланака на српском језику и 149 на страним језицима. Дело професора Марковића је богато и разноврсно и задире у готово сва поља савремене социологије. Стваралаштвом у области социологије рада, социологије заштите на раду, социјалне екологије, као и истраживањима проблема образовања, глобализације и транзиције Данило Ж. Марковић је задужио и афирмисао савремену српску социологију откривајући стално нова интелектуална поља и подручја социолошких научних интересовања и истраживања, те је на тај начин, како је истакнуто у образложењу предлагача, остварио „пионирску и енциклопедијску мисију“ у сфери социолошког знања.

Професор Марковић је дао велики допринос развоју социолошке науке активним деловањем у домаћим и међународним професионалним асоцијацијама, уређивањем најугледнијих српских и југословенских научних часописа, ангажовањем у настави на основним и последипломским студијама скоро свих факултета Универзитета у Нишу, више факултета Универзитета у Београду, а по позиву и на универзитетима у Русији, Великој

Британији, Немачкој, Пољској, Бугарској, Румунији, Француској и Кини. Учешћем на светским социолошким конгресима у Варни, Упсали, Торонту, Њу Делхију и Каиру, професор Марковић је промовисао српску социологију и подстицао професионалну међународну сарадњу.

Као интернационално признати научни радник професор Данило Ж. Марковић је награђиван, биран за члана неколико академија у земљи и иностранству и почасног доктора већег броја универзитета. Упоредо са наставно-научним и педагошким радом професор Марковић се бавио организацијском делатношћу на универзитету и јавно-политичком животу Србије. Као научник и социолог имао је снаге да се на критички начин бави појавама у друштву у којем је живео, али и да буде делатник у њиховим променама. Као декан неколико националних факултета, министар просвете, народни посланик, амбасадор СРЈ у Руској Федерацији дао је значајан допринос институционалном развоју социологије и утемељењу научне сарадње прегалаца ове науке .

Научно дело професора Данила Ж. Марковића, својом иновативном снагом и думетима, а у неким посебним социолошким дисциплинама код нас и пионирским радом, јесте подстицај и изазов новим генерацијама социолога у њиховој социолошкој пракси, како истраживачкој тако и педагошкој.

Проф. др Сретен Вујовић припада средњој генерацији социолога у нас. Целокупна библиографија професора Вујовића сведочи о његовом дугогодишњем темељном и истрајном бављењу друштвеним феноменима из перспективе социологије града, социологије простора и социологије села. Завидним социолошким образовањем, делом стицаним у иностранству, у теоријском и у методолошком погледу, као и општом ерудицијом, професор Вујовић је, како се истиче у образложењу предлагача, дао велики допринос, с једне стране, афирмацији и уважавању урбане и просторне социологије у оквирима социологије развијане на подручјима бивше СФРЈ, и, с друге стране, видљивости и угледу социологије уопште, а посебно урбане социологије у сродним научним дисциплинама. Омогућио је домаћој академској јавности познавање теоријске мисли аутора који су представљали новину на светској сцени урбане социологије, а при томе задржао особеност посве аутентичне интерпретације.

Професор Сретен Вујовић је дао незаобилазан допринос у раду социолошких конференција, у рецензирању социолошких рукописа, у реализацији социолошких истраживања, као и у раду конкурских комисија, односно тимова за урбанистичке и архитектонске пројекте, за израду стратешких докумената. Допринос професора Вујовића огледа се у образовању бројних генерација социолога, али и стручњака у другим областима наука у Србији и ван ње (на мастер студијама на *Universita del Salento*, Италија, као и предавања у Устарицу, Стразбуру, Бриселу, Прагу, Вустеру (Кларк Универзитет, САД) и Њујорку.

Библиографија професора Вујовића, са опсегом значајних тема у 79 научних радова, као и податак Српског цитатног индекса о њиховој цитираности у 209 текстова, јасно указује на утицајност његовог стваралаштва. Целокупно стваралаштво професора Вујовића, које краси независна и критичка мисао, базирано је на темељном теоријском образовању, успешним социолошким емпиријским истраживањима и друштвеном ангажовању, што је утицало да буде препознато као веома значајно, уважено и награђивано значајним признањима.

Професор Сретен Вујовић је дао изузетан допринос у радовима заснованим на емпиријским истраживањима, с обзиром на то да је учествовао у многобројним домаћим и

међународним пројектима, посебно, у свим пројектима Института за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду. Уз наставно-научни рад професор Вујовић је професионално и одговорно обављао бројне поверене функције, попут управника Одељења, продекана за наставу и управника Института за социолошка истраживања.

Особеност која краси животно дело професора Сретена Вујовића, како је истакнуто у образложењу предлагача, јесте „пронађени баланс између потребе да се, као академски радник, буде друштвено ангажован и умећа да се, при томе доказује као теоретичар који успешно успоставља динамичку интеракцију између савремених социолошких концепата и непосредне праксе.“

Закључак

Јединствено је мишљење чланова Жирија да проф. др Данило Ж. Марковић и проф. др Сретен Вујовић целокупним доприносом на пољу социологије и изузетним резултатима постигнутим у научно-истраживачком, образовно-педагошком и јавном раду заслужују струковно признање за животно дело. Жири свесрдно препоручује да награду Српског социолошког друштва „Радомир Лукић“ за животно дело, које се додељује у 2015. години, поделе проф. др Данило Ж. Марковић и проф. др Сретен Вујовић. Оваквом одлуком Жири и Српско социолошко друштво не само да награђују најбоље посленике у нашој социолошкој науци, већ и подстичу друге ствараоце на позитивно такмичарство, без кога нема научног прогреса.

Жири за доделу награде „Радомир Лукић“

Милован Митровић, ред. проф. Правног факултета у Београду, у пензији

Драган Коковић, ред. проф. Филозофског факултета у Новом Саду

Смиљка Томановић, ред. проф. Филозофског факултета у Београду

Јован Базић, ред. проф. Учитељског факултета у Призрену са привременим седиштем у

Лепосавићу

Драгана Стјепановић Захаријевски, ред. проф. Филозофског факултета у Нишу